

Hüüdja Hääl

Juuli 2020

Jumala Sõna kuukiri

„Jumal paneb üksildased elama majadesse
ja viib välja vangid jõukale elujärjele.” Ps 68:7

Nüüd aga Kristuses Jeesuses olete teie, kes te varem olite Jumalast võõrdunud, saanud lähedaseks Kristuse vere läbi.

Ef 2:13

See asjaolu, et õndsus on ostetud vaba and, on just üks nendest kuldsetest kettidest, mis ääristavad sammaste kante Jumala templis. Kristusele oli see kallihinnaline, kuid meile tasuta. Kui Kristus seda ostis, siis ei olnud kuld ega hõbe midagi väärt: ei aidanud ei palved ega pisarad, mitte miski peale Jeesuse vere. Meie ostmine on seevastu vastuvõtmine, meie saame õndsuse tasuta, ilma rahata ja ilma hinnata.

RICHARD BAXTER

SISU

Fr. Mangs. TEGUTSEV	
OSADUS II.....	3
G. Wilkerson. JEESUS KRISTUS	
ON ESIKOHAL.....	7
D. Prince. PRUUT SEAB	
ENNAST VALMIS.....	20
A. Hukari. VIIS KÜSIMUST	
JUMALA KOHTA.....	32
G. Wilkerson. JOSEPH KONY.....	38

Hüüdja Hää

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 7 (382) 2020.
Kolmekümne esimene aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÕLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdja Hää
a/a EE732200221004116193

Süüdja Hääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.

Jeesus tuleb varsti.

JUULI

Nr 7 (382)

2020

Tegutsev osadus II

Palju ühendavaid asjaolusid

Nende paljude aastate jook-sul, kui olen olnud usus, on üks minu suurtest vigadest olnud see, et ma pole mõist-nud, mis on tegelikult pühade osadus. Muidugi mõistsin, mis on selle tuumakam olemus, kuid ma ei teadnud, kui rik-kalt ja mitmekülgsest võib seda osadust kogeda. Ma kar-dan, et paljudel ususõpradel on sellest suurest teemast sama udune arusaam, kui minul oli.

Kui mõlemad minu sõbrad, üks paremäärmuslane ja teine vasemäärmuslane, tulid minult nõudma selgitust ja

oma hoiaku määratlemist, tundus nagu oleks vaimulik osadus midagi tihedat ja massiivset. Sellest räägiti, nagu oleks see midagi jagama-tut ja terviklikku, midagi sellist, mis minul oli kas kogu selle täiuses ja koos teatud inimestega, või minul ei olnud midagi. Seal ei olnud mingeid varjundeid ega varieeruvust. Üks neist julges juba kiirkoh-tumistel öelda: „Selles ei saa olla parteitu.”

Võimalik, et mõistsin neid valesti. Võib olla ei olnud nende eesmärgiks esitada küsimust sellise äärmise pingestatusega, nii nagu mina seda mõistsin. Võib olla, et neil oli palju avaram ja soojem süda, kui see minule tundus.

Ometi sattusin hämmingusse ja minul oli suur kiusatus ebasõbralikult hoiduda eemale nii parempoolsetest kui vasempoolsetest. Mul oli soov hakata vaimulikuks erakuks. Tundsin südames midagi, mida võib väljendada umbes nii: „Pidage oma osadus endale. Roomake oma koobastesse ja ehitage kõrged müürid oma aedikute ümber. Mina usun Jumalasse ja võin rahulduda sellega, et minul on osadus temaga. Siis võite oma hinnangu kohaselt pidada mind kas vennaks või poolvennaks.”

Soov olla täielikult üks

Polnud heatahtlik ega õiglane niiviisi mõelda, kuid käitusin ometi nii, sest mu süda oli kõverdunud. Kuid just siis, kui olin andumas selle tunde meelevalda ja roomamas sügavamale oma kesta, tuli Jumal mulle abiks. Ta osutas mulle, et selline hoiak, mida olin omandamas, oli patt. Kui tahtsin, et minul oleks täielik osadus temaga, pidi minul olema soov täieks osaduseks ka vendadega, sõltumata sellest, milline oli nende hoiak minu ja üksteise suhtes.

Ta osutas minule, et minu puuduv avatus oli omakorda loomas usulises maailmas valitsevat vastuolu. Kuigi vihkan parteimeelsust, olin ometi mingil määral osaline selle olemasolus.

Kuid veelgi enam. Jumal paljastas mulle uuesti ja elaval viisil, mis pühade osadus tegelikult on. See toimus kujundi abil, mis väga aeglaselt ja üksnes astmeliselt ilmus minu hinge silmade ette. See oli nagu foto ilmutamine pimikus. Kontuurid tulevad esmalt ja siis täituvad need käega katsutava tõelisuse elavate joontega.

Ühendavaid niite

Taipasin, et pühade osadus ei ole midagi tihedat ega jagamatut. Seda ei iseloomusta mingi massiivne liide, mis ühendab mind kokku mõne ligimesega, vaid see meenutab pigem köit, mis on kokku köidetud erinevatest osadest. Mõne inimesega oli mul osadus üksnes ühe niidi kaudu. Mõnega oli mul kontakt kogu imelise kõie abil. Kuid viimati mainitu puudutas üksnes mõnda üksikjuhtumit.

Selle imelise kõie kesk- punktis kulges lõng, mis oli teistsugune kui kõik teised lõngad. See oli elu Jumalas – Vaimu uus elu – pääste Jeesuses Kristuses. Selle keskse lõnga kaudu oli minul osadus nii ülestõusnud Päästja kui kõikide nendega, kes on osalised tema elust. Nimi ja usutunnistus ei tähenda midagi, samuti mitte keel ega rahvus. Kristuses ei ole olemas geograafilisi ega rahvuslikke piire ega uskkondlikke kaitsemüüre. Kristuses on kehtiv üksnes elu. Ainult seda võtab ta arvesse.

Selle kõie keskel oleva lõnga ümber nägin suurt hulka teisi lõngu. Seal oli ühine jumalateenistus, ühendus palves ja usutunnistuses, püha vastutuse ja vaimuliku töö lõng. Seal oli osadus Issanda lauas ning sarnaste kogemuste ja paljude teiste ühendavate asjaolude niite.

Selgus

Võib juhtuda nii, et see pilt ei sobi sugugi sulle. Kuid minule sellest piisas ja ma sain väga rõõmsaks seda nähes. Rõõmustasin, saanud selguse selles minule nii

ähvardavas küsimuses, selguse, millest piisas vähemalt minule isiklikult. Ma ei pidanud enam taga ajama midagi tihedat ega massiivset, mida olin seni asjata otsinud pühade vahelisest osadusest. Selle asemel sain olla tänulik nende mõne lõnga eest, millel on hoolimata tänapäevases kristlaskonnas valitsevast hajutatusest võime kokku siduda need, kes on sündinud Jumalast. Oli nagu suur koorem oleks langenud südamele.

Ma ei pidanud enam kaevama ebamäära ja muutlikku vastust küsimusele, kuidas minul sai olla osadus nii paremal kui vasemal olijatega. Minul oli osadus kõikide Jumalast sündinutega, kuigi meie vahel oli mõnikord ainult üks ühendav lõng. Me kuulusime igal juhul kokku kõie keskel oleva kuldse lõnga tõttu. See peab vastu ka siis, kui kõik muu puruneb ja katkeb.

Kuid sain näha ka muud. Nägin, kuidas kesksel kohal olev elu ja kirkus sädeles väljapoole eesmärgiga luua nii palju sidemeid kui võimalik ja täita need kõik täielikult

Jumala kirkusega. Püha Vaim ei rahuldunud olema üksnes Kristuse ihu elavate liikmete vaheline nähtamatu side, vaid ta pürgis saada väljendada ja ilmutada pühade osadust juba sellel ajastul. Ta püüdis teha seda osadust nii kogetavaks ja tõeliseks, et ka mittevaimulikud inimesed võisid seda näha, just nagu oli esimeste kristlaste ajastul, kui isegi jumalatud tagakiusajad pidid tõdema: „Vaadake, kuidas nad teisi armastavad.”

Siis hakkasin mõistma, et just minul oli ääretult suur vastutus Kristuse nõudmise kohaselt edendada tema sõprade jõudmist täielikku osadusse. Mul polnud mingit õigust oodata kohata avatud südameid ja vennalikku mõistmist, kui ma ise ei olnud tahtlik avama oma südant ega püüdnud mõista oma usu-vendi ja õdesid. Mina pean vahetama oma koha vastaspoolega ja nägema oma positsiooni nende silmadega. Ma pean püüdlema mõista neid nende arusaamas ja Jeesuse nimel tegema kõikvõimaliku, et ehitada tõelise armastuse ja püha heatahte silda nende ja enda vahele.

Kaks tugitasapinda maa-ga

Silla ehitamiseks vajatakse kahte sillapead. Muidu saab silla ehitusest üksnes käsi-vars, mis jääb tühja õhku. Mõistagi ei saa ma kristlikke sõpru sundida ehitama täieliku ühenduse tugitasandit, kuid ma võin hoolitseda selle eest, et sillapea on minu oma südames. Sealt saab kõik alguse. Ja minul peab olema soov, kus ma ka ei kohtaks usklikku, püüdma haarata nendest niitidest, mille kaudu saame sõlmida ühenduse. Pole raske leida katkenud niite. Meil on erinevaid arusaamu õpetusest, organisatsioonist ja tegevusest. Oleme tulnud erinevatest keskkondadest, saanud erineva kasvatus ja meil on erinevad kogemused. Kui tahame käivitada tulise väitluse teisejärgulistest küsimustest, siis esineb kõikjal tuleohtlikku materjali.

Kuid kui oleme kadunud patustena kohanud Jeesust ja põlvedel tema õnnistatud risti juures kogenud pattude andestust ning lepituse saladust, siis on meil ühine lähtepunkt. Alustagem sel-

lest! Võibolla leiame tasapisi veel teisi ühendavaid side-meid, millest me pole varem midagi teadnud.

Ometi vajame teisi. Minul on midagi õppida ja vastu võtta igalt elavalt usklikult, kelle Jumal saatis minu teele. Kui mina olen seal, kus Jumala tahab, et oleksin, on

igal kristlasel midagi anda minu kaudu. Sest me oleme teineteise liikmed. Mida mitmekülgsem meie vaimulik osadus on, seda mitmekülgsemaks kujuneb meie vaimulik areng.

FRANK MANGS

Jeesus Kristus on esikohal

Püha Vaim, me palume, et sina räägiksid meie vastu täna hommikul. Meil on olnud häid teenistusi, oleme saanud Jumala poolt julgustatud, tema on meid tervendanud. Räägi meie vastu veel üks kord seda kõige olulisemat, mida Sa tahaksid, et me kuuleme.

Pane meie südamesse midagi nii sügavat, et see poleks lihtsalt üks jutlus, vaid midagi, mis jääks meile meelde ja juurduks meie südames. Ja õnnista inimesi, kes on siin.

Ja Issand, me õnnistame Sind. Ole austatud ja kiidetud täna siin. Me austame ja ülistame Sind – Sinu nimi on

üle kõigi nime. Suur on Issand ja kõrgelt austatud. Sa oled suur ja kõrgeks tõstetud. Sinu mantel täidab templi ja me hüüame Püha, Püha, Püha. Väärt on Issand, väärt on Issand, Jeesuse nimel. Aamen.

Loodetavasti oled aru saanud, kui palju ma teist hoolin, kui palju ma teid armastan ja kui väga soovin näha teid õnnistatuna.

Loodan ja usun, et te mõistate, et kui ma jutlustan ja teenin teid, siis ma tõepoolest usun, et Jumal soovib olla teie poolel. Olen püüdnud anda endast parima, et ehitada sind üles, julgustada

ja õnnistada sind ning rääkida sulle selgelt, et Jumal armastab sind, et sa oled tema jaoks väga eriline, et sa oled tema soosingus ja et ta armastab sind nii väga. Ta tahab parandada sinu südame haavad. Ta on sinu poolt ja mitte sinu vastu.

Mul on midagi väga olulist, mida pean teile kuulutama.

Niivõrd, kui Jeesus sind armastab ja tahab sind tervendada, nii sügavalt ja teadlikult tahab ta lasta oma soosingul olla sinu peal. Ta armastab sind, ta tervendab sinu, ta vabastab sinu, aga – peamine küsimus ei ole sinus ja minus, küsimus on Jeesuses.

Küsimus ei ole minu tervenemises, minu saavutustes, minu heaolus, minu edukuses, selles, kui hästi mina ennast tunnen. Palun kuula mind! Jeesus teeb armastusega kõike seda, aga on üks asi, mida Jumal armastab veelgi enam – näha kuidas tema poeg Jeesus Kristus on tõstetud kõrgele üle kõige muu.

Inimestena vajame, et

Jumal tervendab meie südamed. Vajame tervist oma ihus, paranemist oma abielus, et meie lapsed õpiksid tundma Jeesust. Aga enam kui kõike muud vajame Jeesust.

Vajame teda mitte ainult selle pärast, mida ta saab meile teha, vaid vajame teda selle pärast, kes tema on. Tema on kõrgeim Jumal. Tema on Kuningate Kuningas. Tema on Isandate Issand. Ei ole kedagi, kes oleks temaga võrreldav.

Teda tuleb ülistada, teda tuleb austada, vaid tema on väärt kogu meie ülistust ja kogu meie teenimist. Küsimus on temas, mitte sinus või minus. Sinu ja minu vajadused ei ole esikohal. Tema on alati esikohal.

Mõnikord me oma kogudustes ja isiklikus jumalasuhtes arvame, et meie oleme suured inimesed ja tema on väike Jumal. Ta on otsekui džinn õlilambis, mida me hõõrume siis, kui teda vajame. Siis ta ilmub ja täidab meie soovid. Kui ta lubab täita ühe soovi, kas sooviksid siis tervenemist, edukust, vabanemist või ütled sa: ma vajan üksnes Sind.

Aastaid tagasi, kui mu tütar oli veel väike, tulin pärast pikka tööpäeva koju ja haarasin ajalehe. Lehte luges tuli tütar minu juurde, puges ajalehe alt läbi ja proovis mulle sülle ronida. Ma lükkasin ta pea tagasi ja ütlesin, et ma loen ajalehte.

Olin väsinud ja vajasin mõnda minutit puhkamiseks, et olla üksi. Ta tuli jälle sealt ajalehe alt ja ütles: „Isa, isa!“ Surusin ta pea jälle alla ja ütlesin: „Mitte praegu, ma olen hõivatud.“

Siis ta puges lehe alt kolmandat korda mulle sülle. Ma ütlesin talle: „Mitte praegu. Ma ütlen sulle seda juba kolmandat korda!“ Surusin ta pea taaskord alla.

Ta tuli veel üks kord, pisarad silmis, ja ütles: „Isa, ma tahtsin sulle öelda, et ma armastan sind!“ Siis mu süda murdus.

Jeesus tuleb meie juurde umbes nii nagu minu väike tütar tuli. Ta soovib armastussuhet meiega. Ta tahab olla meie sõber. Ta tahab, et me anneme talle selle austuse, mis temale kuulub. Aga mõnikord me surume ta alla, kuna oleme

nii hõivatud iseenda ja oma vajadustega. Ometi ei ole me olemas iseenda jaoks, vaid Jeesuse jaoks.

Meie kodus, kus minu lapsed kasvasid, olid neil vahel oma plaanid. Mu abikaasa tegi süüa ja üks poegadest ütles: „Ma tahan süüa kell 4 pärastlõunal, kuna ma lähen praegu sõpradega välja.“

Teine poeg ütles, et tema tahab süüa kell 6. Üks neist ütles, et ta tahaks hot-dogi, teine aga pizzat. Üks ütles, et ta tahaks süüa teleka ees, teine tahtis söömise ajal mängida videomänge.

Neil olid oma plaanid sellest, mida nemad tahtsid. Aga see on minu kodu ja minu majas käivad asjad nii, nagu mina ütlen. Seega on meil üks söögiaeg, kus istume kõik koos laua ääres, paneme telefonid käest ning räägime üksteisega.

Küsime üksteiselt – kuidas sul täna läks? Me küsime igal õhtusöögil sedasama küsimust – mis oli täna sinu parim asi ja mis halvim. Ja me palume, et kõik lapsed vastaksid sellele.

Sellised olid minu reeglid. Jumalal on ka oma jumalikud reeglid. On midagi, mida ta tahab. Avame mõne kirjakohta ja näitame Jumala Sõna kaudu, mis on Jumala südamel.

Alustame **Psalmist 23**. See on väga tuntud piiblitekst.

Salm 1: „*Issand on mu karjane, mul pole millestki puudust.*“ Psalmi alguses näitab Jumal, et tema on koos meiega. Tema on hea karjane.

Salm 2: „*Haljale aasale paneb ta mind lebama, hingamisveele saadab ta mind.*“ Pane tähele, kuidas ta täidab meie vajadused, kuidas ta valab oma soosingut ja armastust meie peale, kuidas ta hea karjasena juhib meid ja viib rohelistele aasadele.

Salm 3: „*Tema kosutab mu hinge. Ta juhib mind õiguse rööbastesse oma nime pärast.*“ Kui palju headust on Jumalas. Siin on veel midagi huvitavat, et tema teeb seda – tema juhib ja karjatab meid. Tema annab meile, mida me vajame, tervendab meid ja vabastab meid oma suure eesmärgi pärast.

Salmi lõpus öeldakse „oma

nime pärast” – oma au pärast, oma nime pärast. Ta juhib sind oma kirkuse tõttu. Ta tervendab sind oma nime pärast. Ta annab sulle kordamineku oma au pärast, sest tema teab. Tema on ainsana väärt kogu austust ja au.

Meie oleme lambad tema karjamaal. Mõnikord võib lammast sattuda eksitusse ja mõtleb, et see kõik on tema pärast.

Mida lambad teevad? Nad toodavad villa. Nad töötavad karjase heaks, mitte karjane ei tööta nende heaks. Meie oleme tema lambad ja tema tahtmine meie kodu Issandana on see, et kõik asjad eksisteeriksid tema nime pärast.

Psalm 106 räägib loo Iisraeli rahva vangipõlvest Egiptuses, sellest, kui palju Jumal neid armastas ja osutas neile kaastunnet. Oma armuga vabastas ta nad Egiptusest. Seal öeldakse (s 8): „*Aga tema päästis nad oma nime pärast, et ilmutada oma vägevust.*“

Tahan öelda sulle täna: Ta tahab tervendada ja vabastada sind, aga ta teeb seda oma nime pärast!

Hesekieli raamatu peatükis 36 ütleb Jumal, „*ma toon su välja Egiptusest, tagasi omale maale, et näidata, kui suur on mu nimi*“.

Olin eile nii tänulik, kui nii palju inimesi sai terveks ning paljud mõistsid, et Jumal on nende poolel; aga tahan, et sa teaksid – ta teeb seda oma nime pärast, et maailm teaks, kui suur Jumal ta on.

Hesekieli 43. peatükis öeldakse, et Jumal on teinud Israeli enda jaoks, et nad austaksid tema nime.

Johannese 14:13 räägib meile palve tähendusest: „... *mida te iganes palute minu nimel, seda ma teen, et Isa saaks kirkastatud Pojas.*“

Paluge, mida te iganes tahate ja te saate selle – paluge tervenemist, paluge õnnistust ja soosingut, paluge oma abielu ja laste pärast. Aga vaadake, mida Jeesus ütleb: „Paluge minu nimel ja ma teen seda, et Isa saaks kirkastatud Pojas.“ Kas see ei ole väeline?

Miks Jumal tahab sind tervendada? Miks ta tahab sind vabastada, miks ta tahab täita su vajadused? Miks ta tahab

sind õnnistada – et Isa oleks kirkastatud Pojas, et maailm näeks Jumala vägevust ja Jumala headust.

Läheme edasi. Kiri **efeslastele**, peatükis 1 salmis 22 ütleb: „*Ta alistab tema jalge alla kõik ning pani tema kõigi asjade üle peaks kogudusele.*“

See on koguduse kasuks. Kuulete, mida see ütleb? Isa on valinud oma Poja ja pannud tema alla kõik, et Jeesus oleks valitseja kõigi asjade üle. Selle tulemuseks on see, et kogudus on õnnistatud.

Mõnikord me keerame selle oma peas tagurpidi ja mõtleme, et Jeesuse eesmärk ja Jumala lõplik tahe on meie heaolu. Aga see on üksnes Jumala suurema tahte tulemus. Ja suurim tahe on see, et Kristus oleks austatud, et Jeesus oleks kõik kõiges.

Jumal ei asetanud koguduse õnnistust kõige muu ette. Ütlen seda suure armastusega, kuid väga ausalt – Jumal ei ole pannud meie vajaduste täitmist kõige keskmesse. Kõige keskmises on tema nimi. Ehk see kõlab sulle isekana, aga sa mõistad täna, kuidas see on koguduse

kasuks.

1. kirjas korintlastele peatükis 15 öeldakse, et Jumal on kõik kõiges. Jumala sõna täiuses ei ole küsimus mitte nii palju meis kui Jumalas. Jumal on Jumala pärast. Jumal on sinu poolel ja minu poolel, aga veelgi enam on ta olemas, et Jeesus Kristus saaks austatud.

On väga tähtis, kuigi see ei ole ehk kõige innustavam sõnum, see ei kõla nagu „Jumal, õnnista mind“, kuid ma usun, et see on üks kõige tähtsamatest asjadest, mida võid kunagi kuulda. Usun ka, et kui see saab juurduda sinu südames, siis aitab see sind enam kui miski muu, mida võid kuulda.

Peame pääsema kõrgemale õnnistusest, et õppida tundma Jumala olemust, kes on õnnistuse taga. Me peame vastu võtma ja kiitma Jumalat tema helduse ja armu eest. Peame uskuma tema armu, tema ande ja õnnistusi, kuid peame minema sealt edasi ja nägema seda põhjust, miks ta kõike seda meile annab.

Piibel kordab ikka ja jälle sedasama mõtet – see kõik on

tema nime pärast, tema au ja kirkuse pärast, selleks et tema saaks kõrgele tõstetud. Selle sõnumi mõte ei ole mitte sinus, vaid temas. Kui Jumal on Jumala poolel, on see parim uudis, mida sa kunagi kuulda saad.

Mõni ehk mõtleb: „See paneb mind ennast tundma väikese ja tähtsusetuna? Minu vajadused on nii suured. Ja eile sa, pastor Gary, aitasid mind mu südame haavade suhtes. Ja nüüd tundub, et sa viid mind sellest tähelepanust ja keskpunktist taas välja. Ma just hakkasin ennast hästi tundma.”

Parim viis, kuidas sa võid ennast hästi tunda, on anda oma elu kellelegi, kes on suurem kui sina ise. Kui annad oma elu Isa austamiseks ja kirkastamiseks, et elada, kiita ja tõsta üles tema nime, et tema oleks alati üle kogu elu kõiksuse.

Kui Jumal on Jumala poolel, on see hea sõnum koguduse eduks, sest siis sa võid ülistada. On teatud asjad, mida on vaja ülistamiseks.

Kuulsin, et siin saalis on Ameerika jalgpallimeeskonna

Crocodiles üks mängijatest. Ma sooviksin, et saaksin jääda siia ja vaadata teie järgmist mängu. Ma armastan ameerika jalgpalli. Aga ma ei ülista ega teeni seda. Ma ei ülista jalgpallureid.

Ma armastan muusikat, aga ma ei ülista rockstaare. Nägin meie hotellis ühte soome tuntumatest rock-lauljatest. Olen kindel, et ta on väga andekas, aga ma ei ülista teda. Sulle ehk meeldib sinu pastor, aga sa ei ülista teda.

On vaid üks, keda me ülistame. **Me ülistame Jeesust Kristust**, me austame Jeesust Kristust, me õnnistame Jeesuse nime. Ja see on hea uudis. Sind on loodud ülistama.

Kui sa ei ülista Jeesust Kristust, siis hakkad sa ülistama madalamaid asju. Meist saab see, mida me ülistame. Kui me ülistame sporti, saavad meist sportlased. Kui me ülistame raha, siis me suundume tegema rohkem raha. Meist saab see, mida me ülistame.

Aga kui me ülistame Jumalat, siis me saame tema sarnaseks ja anname au Jeesusele.

Teiseks, kui Jumal on Jumala pärast, siis on see õnnistuseks kogudusele. Sa võid võtta vabalt, sest sa ei pea enam ise olema Jumal. Sa ei pea enam olema keskpunktis, sa ei pea lahendama kõiki maailma probleeme. Sa ei pea olema pinges, vaid võid tunda ennast vabalt.

Tema on ustav. Kui on keegi, kes on piisavalt hea, siis see ei ole ei sina ega mina, see on Jumal ise – Jeesus. On vaid üks jumal, kes on piisavalt hea olema Jumal ja see on Jahve, Elohim, Jeesus Kristus.

Kui me laseme tal olla Jumal, siis meie stress ja ahistus, mure ning hirm lähivad ära. Me ei muretse enam, kui me keskendume teenima ja ülistama teda. Tema annab meile rahu, seda räägib meile Piibel. See, kelle mõtted püsivad temas, elab rahu. Rahu tuleb sellest, et meie mõtted on kinnitatud Kristuses. See aitab meil ära hoida mure ja ahistust.

Kolmandaks. Kui Jumal on Jumala pärast ja ta on olemas oma nime pärast ning oma nime kiituseks, siis

maailm ei ole nii palju keskendunud meile ja me ei pea ärrituma maailma peale. Kas sa mõistad seda?

Kui maailm ei ole loodud meie pärast, siis see ei pea töötama nii nagu meie tahame. Ma pean olema väga aus sinuga. Ma tahaksin, et maailm töötaks nii nagu mina tahan, et see töötab.

Kui ma sõidan autoga mööda teed ja keegi minu ees sõidab liiga aeglaselt, siis ma ärritun. Tahaksin anda signaali: anna mulle teed, lase mind mööda, sest ma tahaksin, et maantee töötab nii, nagu mina tahan.

Ma tahaksin, et inimesed valmistaksid sellist toitu nagu mulle meeldib. Ma tahaksin ööbida hotellides, mis on projekteeritud minu maitse järgi. Ma tahaksin, et inimesed kohtleks mind nii nagu mina tahan. Ja kui ma elan, siis ma mõtlen, et see maailm on minu jaoks tehtud ja kui see ei tööta nii nagu mina tahan, siis ma pettun ja saan pahaseks.

Kui palju teist teavad, et see ei ole minu maailm? See ei ole loodud minu jaoks. Kui me seda mõistame, siis võime

puhata. Mõnikord mõtled, et see maailm läheb minust mööda. See ei õnnista mind nii, nagu mina tahaksin saada õnnistatud. Mind solvatakse siin. Kui sa oled arvanud maailma olema üksnes sinu jaoks, siis ei puhka sa kunagi.

Piiblis on kirjakohti, mida mul oli tavaks lugeda sellel ajaperioodil minu elus, mil ma, olnud küll kristlane, arvasin, et maailm on rohkem minu kui tema oma. Ma armastasin küll Jumalat, teenisin teda, käisin kirikus oma Piibliga, palvetasin ja ülistasin Jumalat, kuid tõstsin ennast kõrgele.

Oli mitmeid piiblisalme, mida lugesin ja kui olla täiesti aus, siis ma ütlesin, et ma ei saa neist aru. Toon mõne näite.

Üks salm ütleb, et „**ükski relv, mis tõuseb sinu vastu, ei saavuta edu**“. Minu probleem sellega oli, et see ei tundunud olevat tõde. Mõnikord tundus, et mõni relv on piisavalt edu saavutanud, kui täiesti aus olla.

Kas sulle ei ole tundunud, et mingis olukorras sinu elus

on relvi, mis on tõstetud sinu vastu ja mis on saavutanud edu? On relvi, mis tõusevad meie abielu vastu ja mõnikord tundub, et need on edukad. On relvi, mis tõusevad meie laste vastu, mis tunduvad saavutavat edu.

On relv nimega **vähk**. Eelmise aasta algul leidsid arstid ühe moodustise mu kõris. Nad ütlesid, et ilmselt on see tühine asi, aga igaks juhaks kontrollime. Sealt võeti proovitükk ning neljapäeva õhtul helistas arst mulle ja ütles, et testi vastuse kohaselt on mul vähk. Sellega ta lõpetas kõne.

Neli päeva hiljem tegin ma midagi, mida ma poleks pidanud tegema. Ma läksin internetti ja otsisin teateid selle vähitüübi kohta, millest arst oli rääkinud. Selgus, et seda võib olla kahte erinevat tüüpi.

Esimene neist on kergesti ravitav ja see areneb aeglaselt. Teise tüübi kohta aga öeldi, et see ei ole ravitav ja surm saabub umbes kuue kuu jooksul.

Ma ei teadnud, kumb tüüp mul on. Olin hirmul. Helistasin arstile tagasi, kuid ta ei vastanud. Helistasin veel

kord, kuid ta ikka ei vastanud. Järgmisel päeval helistasin arsti sekretärile ja mulle öeldi, et ta on terve päeva operatsioonil, pidin helistama uuesti esmaspäeval.

Esmaspäeval oli tal kiire ja nii kulus veel 3-4 päeva ning ma hakkasin juba mõtlema, et kindlasti on mul see halvim variant. Ilmselt suren poole aasta jooksul. Olin hirmunud ega teadnud, mida teha. Lõpuks sain arsti kätte ja ta ütles, et minul on vähi healoomuline variant. Tundsin kergendust. Ma mõistsin, et see näis relvana minu ihu vastu.

Sattusime naisega autoõnnetusse. Mu selgroog murdus kahest kohast. Arst ütles, et kui murd oleks kasvõi natuke suurem olnud, oleksin jäänud halvatuks igavesti.

Üks mu poegadest vahistati teismelisena heroini omamise pärast ja ta elas kodutuna. Kui ma olen aus, siis tunduvad need olevat relvad, mis on saavutanud edu. Kui maailm keerleb üksnes minu ümber, siis ma vihasitan selle peale, üllatun ja olen hämmingus. Kuidas need töötused ei täitu? Jumala Sõnas on töötused ja

Sa lubasid, et ükski relv ei saavuta edu.

Püha Vaim ütles mulle: „**Kui sa paned Minu esikohale ja saad aru, et sa elad Minu nime pärast, siis mõistad sa Piiblit hoo- pis teisel viisil.** Ja ma hakkasin aru saama, et on olemas täiesti teistsugune seletus sellele, mida tähendab see, et ükski relv ei saavuta edu.

Mõistan seda nüüd nii. Mul on kilp ühes ja mõök teises käes ning ma olen suures lahingus. Minu ümber käib võimas vaimulik lahing. Selles võitluses, kui me oleme maa peal, on erinevaid relvi, mis on suunatud meie vastu. On nooled, odad ja mõõgad.

Ma kujutasin ennast ette, ühes käes kilp, ja nooled lendamas minu suunas. Ühel hetkel tabab üks mu õlga, keegi haavab mõõgaga mu käsivart ja kolmas tabab mu jalga. Lisaks sellele loobitakse kive.

Aga ükski neist relvadest ei peata mind. Ma liigun edasi, jätkan võitlust, usun jätkuvalt Jumalat, loodan tema peale, lähen edasi. Minule tähendab see piiblisalm seda:

ükski relv, mis minu vastu tõstetakse, **ei saavuta edu.**

See ei tähenda, et mu elu oleks perfektne, see ei tähenda, et ma kunagi ei kohta raskusi, see ei tähenda, et ma kunagi ei kannata, et ma ei läbi raskeid aegu; see ei tähenda ka seda, et mu süda kunagi ei valuta, et ma ei kohtuks raskete olukordadega või et mõni vaenlase relvadest ei tabaks mind.

See tähendab seda, et nad ei saavuta edu. Mina jätkan oma teed, mind see ei peata ega aeglusta. Ma ei anna alla, sest Jumal on minuga. Need asjad, mis näivad mind kahjustavat või häirivat, ei saavuta edu. Nad ei vii mind välja Jumala plaanist ja ma usun, et see on tõeline edukus.

Üks teine piiblisalm, mis tekitas minus hämmeldust, oli **töotus ülikülluslikust elust.** Mõnikord, kuigi ma armastan Jeest, ei tundunud mu elu olevat ülirohke. Eelmisel ööl olin ma hotellis ärkvel kogu öö. Kella üheni, kaheni, kolmeni, neljani... kella kuueni hommikul, kogu öö vähkresin oma voodis.

On sul olnud sellist ööd? Ma olin nii masendunud ja ütlesin Jeesusele: „Issand, ma töotan sinu jaoks, reisin kogu maailmas, annan ennast Sinule, kas Sa vähemalt aitaksid mul magada? Sa oled ju töötanud anda meile ülikülluslikku, ülevoolavat elu.“

Sellisena nägin mina ülikülluslikku elu: hea toit, hea uni, head sõbrad, hea rahaline seis, hea maja, kus elada; hea auto, hea ilmastik! See oli minu jaoks ülirohke, ülikülluslik elu.

Kui me aga paneme Jumala esikohale, siis tema plaan võib olla teistsugune kui meie oma. Hakkasin mõtlema, et kui ülirohke elu on selline, nagu mina olin seda defineerinud, siis isegi Jeesus ei elanud ülirohket elu, kuna Piibel ütleb, et tal ei olnud kohta kuhu oma pead panna. Mitte üksnes halvasti magatud öö hotellis, vaid tal ei olnud isegi kohta, kuhu oma pead panna.

Teda tõugati eemale, tema peale sülitati, tema vanad sõbrad jätsid ta maha. Teda piitsutati, teda löödi vastu nägu, tema habemekarvad kisti välja, ta naelutati ristile.

Kui sa minult küsiks, kas see tundub olevat ülirohke elu, siis ma ütleksin, et ilmselt mitte minu jaoks. Aga kui paneme Jumala esimesele kohale, on tema plaan teistsugune ja ma mõistan ülirohket elu uuel viisil.

Minu jaoks on ülikülluslik elu see, et ma kuulen oma arsti sõnu, et mul on vähk ja ma ütlen: ma usaldan sind, Jeesus! Midagi ei põhjusta minus hirmu. Kas ma elan võisuren, ma olen koos Kristusega. Ma ei pea tundma ahistust, stressi või hirmu.

Kui mind hüljatakse, siis ma tean, et Jumal on ikka mu kõrval. Kui inimesed räägivad minust halba, siis on mul ülirohke elu, kuna minu elu peale on välja valatud Jumala ülirohke arm. Ülirohke elu ei ole esmalt mitte oludes, vaid südame sisemises hoiakus.

Piibel ütleb, et kõik asjad **tulevad meile kasuks**. Mõnikord tundub, et see küll päris õige ei ole. Aga kui me mõistame Piiblit Jumala vaatepunktist vaadatuna, siis on see erinev.

Võime olla nagu Paulus. Talle öeldi, et lõpeta kuulutamine. Kui sa ei lõpeta, siis

sind antakse kohtu alla. Paulus ütles: „Hästi, siis ma saan jutlustada kohtunikule.“

Kohtunik ütles: „Paulus, kui sa jätkad jutlustamist, siis ma panen su vangi.“

Paulus vastas: „Hästi, siis ma jutlustan vangidele.“

Talle öeldi: „Siis me aheldame su kongi seina külge.“

Paulus vastas: „Hea küll, andke mulle lauluraamat ja ma laulan kogu öö.“

„Me piitsutame sind!“

„No siis iga haav ülistab Jeesust, sest ma saan osa Kristuse kannatustest.“

Paulus ütleb selle kaudu – kõik koos, mitte ainult see, mis meie arvates tundub olevat ülikülluslik, mitte meie hinnangul ei saavuta mingi relv edu meie vastu, vaid kõik ühekoos on meile kasuks. Nii see, mis tundub olevat hea, kui ka see, mis tundub olevat raske, nii asjad, mis on täis rõõmu, kui ka asjad, mis on valusad. Kõik koos!

Kõiges on ülikülluslik elu. Kõiges võime öelda, et ükski relv ei saavuta edu meie vastu. See on selle pärast, et Jumal on Jumala pärast. Kui

me ei ela iseendale, siis me ei pettu hiljem.

Elamine iseendale on liiga väike elu. Jumalal on sinu ja minu jaoks valmis pandud palju suurem elu, kirkam ja õnnistatum elu. See õnnistatud elu on selles, kui me mõistame, et küsimus ei ole üksnes minus, vaid temas, ja Isa Jumal tahab, et Jeesust austatakse selles paigas.

Ta tahab, et kui sa ärkad hommikul üles, ei mõtleks sa endale ega oma probleemidele, vaid su süda ülistaks Jumalat. Tulgu mis tuleb, sina oled Kuningas, sina oled Issand, sina oled Päästja, sina oled kõigist suurem, sina oled väärt võtma vastu kogu mu kiitust ja ülistust. Halleluuja!

Kui elad sellisel viisil, siis võtad vastu õnnistused, kuid sa ei ela õnnistuse pärast, vaid elad temale. Ei ole suuremat rõõmu. Siit saab alguse ülirohke elu. Siit saab alguse edukus. Kõik hea tuleb sellest, kui paneme Jeesuse esikohale, nii et tema on kõrgeks tõstetud ja esikohal.

Ütlesin, et see on kõige olulisem sõnum, mida olen kunagi jutlustanud. Ilmselt ei

ole see kõige põnevam, ilmselt ei puuduta ka see enim meie tundemaailma, tõenäoliselt ei laadita seda hiljem internetist alla, aga kui sul on kõrvad kuulda, siis täna kuuldu on olulisem kõigest.

Selle kaudu olen ühenduses Jumala Isa südamega, siis voolab tema armastus läbi minu ja see toob kaasa kõik õnnistused. Siis ma ei ela enam õnnistuste pärast, püüdes neid kogu hingest kätte saada ja olles pettunud, kui neid ei tule.

Ükskõik, mis mul on või mida mul ei ole, elu või surm, – ma kuulun Kristusele, ma oled temas ja tema on minus. Mu süda kuulub temale, ma ei taha midagi muud kui teda. Tema on mu igatsus, tema on see, kes äratab mu hommikul, tema on mu südames esikohal, tema vaimustab mind, tema on see, keda igatsen. Tema on see, keda tahan enam kui midagi muud.

Mitte miski muu ei tee mind nii õnnelikuks kui Jeesus. Ta täidab kõik mu vajadused. Kõige suurem vajadus on vajadus tunda teda ja armastada teda. Me igatseme teda ja oleme tema

lähedal ning elame oma elu tema nime pärast.

Pane Jeesus esikohale, ela üksnes temale. Anna kogu oma elu talle, et see oleks täis Jeesust. Ole hull Jeesuse pärast. Ole täie südamega Jeesuse poolel. Kõik, mida Isa teeb, öeldakse kirjas koloslastele, on seepärast, et tema Poeg Jeesus Kristus võiks olla kõigi asjade üle.

Heebrea kiri ütleb, et me praegu veel ei näe, et kõik oleks pandud tema jalge alla, aga see on Jumala plaan, et kõik asjad allutatakse temale. Kogu mu süda, mu igatsused, kogu elu, mu perekond, töö, visioon, eesmärgid, kõik mis mul on.

Kõik mis mul on, kuulub talle. Tema on esimene, mitte mina, tema on üle kõige, mitte mina. Teda ülistatakse, mitte mind. Tema on kirgastatud, mitte mina. Tema on üle kõige, mitte mina, ja see on hea. Olen nii rõõmus selle pärast, et Jumal on Jumal ja mina ei pea seda olema.

GARY WILKERSON

Soomes aastal 2019

Pruut seab end valmis

Matteuse 24:14:

***"Ja seda Kuningriigi
evangeeliumi kuuluta-
takse kogu ilmamaale,
tunnistuseks kõigile rah-
vastele, ja siis tuleb lõpp."***

Millal tuleb lõpp? Kas siis kui inglid on evangeeliumi kuulutanud? Kes siis? Minu- ja sinusugused inimesed. Kui meie ei vii evangeeliumi neile rahvastele, kes pole kuulnud, siis takistame Issanda tulekut, sest Ta ei tule tagasi enne, kui oleme täitnud oma kutse.

Täna Jumalat oma naise eest! Jumal näitas mulle nägemuses – ma ei näe just palju nägemusi, – et peaksin selle naisega abielluma. Olin teda üksnes korra Jeruusalemmas näinud. Palvetasin tema eest, sest tal oli seljaga probleeme.

Teenistus, kus Ruth töötas, trükkis mu materjale. Läksin nende kontorisse ja küsisin: kas teil töötab siin Ruth Baker? Nad ütlesid: „Jah, kuid ta on haige, tal on sel-

jaga probleeme.” Issand ütles: „Kas sa kavatsed tema eest palvetada või mitte?”

Ütlesin neile: „Mul on and palvetada seljaprobleemide eest, kas ta sooviks, et palvetan tema eest?” Nad helistasid ja naine oli nõus.

Üritasin siis kohale jõuda, kuid eksisime Jeruusalemma tänavatel ära. Mind sõidutas üks noor kristlasest sõber. Umbes poole tunni pärast andsime alla ja mõtlesin, et ju siis on Jumala tahe, et me ei kohtu. Nii me peatusime ja avastasime, et olime täpselt tema maja ees.

Läksin sisse ja seal ta lamas diivanil. Ma polnud temaga kunagi varem kohtunud. Ütlesin: palvetan veidi ebatavalisel viisil seljaprobleemide eest, nii et pean seda selgitama. Ma kontrollin, kas teie jalad on võrdse pikkusega. Kui nad on erineva pikkusega, siis lühem jalg kasvab pikemaks ja siis teate, et Jumal on teid puudutanud ja te võite saada terveks.

Muuseas, palvetasin niimoodi ühe naise eest eile pärast vastuvõttu keset koridori. Häbenesin ka natuke, aga küsisin: „Kas tohib, kui vaatan teie jalgu?” Ta oli nõus.

Vaatasin ta jalad üle ja ütlesin: erakordne, täiesti ühepikkused, see on väga ebatavaline, et kellelgi on täiesti ühepikkused jalad. Kas keegi palvetas teie eest?

Jah, teie palvetasite. Mina seda ei mäletanud, see oli olnud kolm aastat varem.

Kui olin täitnud oma ülesande eestpalvetajana, lahkusin. Otsisin tõsiselt Jumalat, kas peaksin minema tagasi Jeruusalemma, sest mu peamine kutse Jumalalt töötada on olnud Jeruusalemmas. Piinlesin kogu öö ja üritasin kuulda Jumala häält. Pidin järgmisel hommikul lennuki peale minema.

Keset ööd nägin nägemuse naisest, kellel oli seljas üsna ebatavaline araabiapärane kleit, kes oli ebatavalises asendis. Ta istus teeraja ääres, mis kulges üles mööda järsku mäge, mis oli käanu-

line kaheasuunaline tee.

Nägin, et see oli tee tagasi Jeruusalemma. See ei saa olema sirge, vaid käänuline. Siis aga kogesin, et peaksin abielluma selle naisega mäe jalamil. Olin teda üksnes korra kohanud. Tol hetkel vist isegi ei mäletanud tema nime.

Sain Issanda peale päris pahaseks. Ütlesin: „Issand, kas sa palud mul abielluda naisega, keda ma ei tunne ega armasta.”

Kuid Jumal ei vastanud. Mõtlesin: niimoodi satuvadki nelipühi jutlustajad probleemidesse. Kavatsesin olla ettevaatlik ja võtta asja rahu-likult.

Läksin tagasi USAsse. Kuu aega hiljem polnud mul ikka veel mingit rahu, seega kirjutasin ilusa kirja: kui sa kunagi USAsse tuled, siis Kansas Citys on üks teenistus, kes on väga huvitatud Iisraelist ja olen kindel, et neil oleks väga hea meel, kui sa neid külastaksid.

Sain vastuse: ma tulen järgmisel nädalal oma tüdart piiblikooli tooma.

Mõtlesin: asjad arenevad väga kiiresti.

Kui sa mind vähegi tunnend, siis tead, et ma niisama lihtsalt kellelegi ei helista. See on suur väljakutse. Mõtlesin, et võtan härjal sarvist. Teadsin seda telefoninumbrit, kus ta peatus Marylandis.

Niisiis helistasin ja küsisin, kas Ruth Baker peatub seal? Pere, kelle juures ta peatus, oli kuulanud mu kassette ja see naine tundis mu häälest ära. Meil oli kena vestlus ujumisest ja muust.

Asjad arenesid ja lõpuks me abiellusime. Pean ütlema, et Jumal on mulle kõige võrratuma naise andnud. Tänan Jumalat tema eest. Ilma temata ei suudaks ma teha seda, mida teen. Ma ei kavatsenud sellest rääkida, kuid kui keegi teist on sarnases olukorras, siis ole vapper!

Üks armas sõber kirjutas, et kaotas hiljuti oma abikaasa. Ta arvas, et mõistan teda, sest olen läbi elanud oma esimese naise surma. Tahan sulle öelda, kes või kus tahes sa oled: Jumal on sinu

poolel! Usalda Teda, Tema kannab sind läbi. Ära ürita ise oma probleeme lahendada, las Tema teeb seda.

Olen kirjutanud raamatu sellest, kuidas leida endale õige kaaslane, ükskõik, kas oled mees või naine. Seal ma räägin, kuidas Jumal mulle näitas minu mõlema naise suhtes, et peaksin nendega abielluma – jutustan seal oma esimese ja teise abikaasa loo.

Ma olen rohkem intellektuaalne inimene ning saan nende probleemidega hakkama. Ma pole väga hea inimesetundja. Usun, et inimesed on need, keda nad väidavad enese olevat, kuid enamik ei ole seda.

Jumal pole lasknud mul ise endale naist valida. Mõlemal korral näitas Ta mulle, kellega peaksin abielluma. Mõlemal korral on sellel olnud 100% edu. Tänu Issandale!

Ütlen samuti, et olen tulin hingeliselt pühendunud sellele, et evangeelium viidaks kõigile rahvastele. See ongi Derek Prince'i Teenistuse moto: jõuda nendeni, kelleni pole jõutud ja õpetada neid, keda pole õpetatud.

Ajast, mil selle teenistuse ja visiooni omasime, on Jumal lasknud meil jõuda 140 riiki. Minu materjale on tõlgitud 60 erinevasse keelde, minu raadiosaated on vähemalt 12 keeles, kaasa arvatud hiina, vene, araabia ja hispaania keeles. Kui jõuame nendeni, oleme jõudnud poole maailmani.

Kui ma Jumala tegutsemist õigesti mõistan, siis usun, et Ta on mulle öelnud: üks asi on mulle kallim kui kõik muu, millega hetkel tegeled, üks asi, mis mind kõige rohkem vaimustab. Kas tead, mis see on? Minu pruut – Kogodus.

See on loogiline. Igal mehel, kes kavatseb abielluda, on sõbrad ja muud tegemised, kuid, uskuge mind, Tema esmane huvi on Tema pruut. Usun, et Jeesus tegi mulle selle väga selgeks: Tema esmane huvi on Tema pruut - Kogodus.

Usun, et Ta näitas, et mul on vastutus, et oleksin üks neist, kes pruuti peigmehe jaoks ette valmistab. Hetkel pole pruut kaugeltki valmis.

Loen Ilmutuse 19:6: "*Ma kuulsin otsekui suure rahvahulga häälekõma ning otsekui suurvee kohinat ning otsekui võimast piksemürinat hüüdmast: "Halleluuja! Sest Issand, meie Jumal, Kõigeväeline, on hakanud valitsema kuningana!"*"

Taevas on tohutu elevus. Mis on selle põhjuseks? Vaatame edasi.

"Rõõmustagem ja hõisakem ja andkem talle au, sest Talle pulmad on tulnud ning ta naine on ennast seadnud valmis." Sellepärast oli kogu taevase elevil, et käes oli vaimustav pulmapidu.

Just hiljuti abiellus mu noorim ja ainus seni vallaline tütar, väike mustanahaline Aafrika tütar, kes oli suremas ja korjati üles Aafrika muldonni põrandalt ning visati minu ja mu esimese naise sülle.

Ta abiellus kuu aega tagasi Floridas. Seal oli palju elevust. Arvan, et ka taevasel pulmapeol saab olema palju põnevust. Pulmad ei tohiks iialgi ilma elevuseta toimuda.

Tahan rõhutada ühte olulist asja. Siin öeldakse, et naine on ennast valmis seadnud. Olen elanud erinevates kultuurides, Lähis-Idas, Aafrikas jne. Ma ei tea ühtki kultuuri, kus peigmees pruuti valmis seaks. Kas pole nii?

See on alati naise enda vastutus. See kirjakoht ütleb: ta on ennast valmis seadnud. Mitte et ta on end valmis seadmas, vaid ta on juba valmis.

Aastaid tagasi, kui olin Londonis väikese koguduse pastoriks, oli seal üks Jamaika öde. Iga kord, kui ta palvetas, ütles ta: „Issand, aita meil meeles pidada, et sellest ei piisa, et oleme end valmis seadmas, vaid me peame olema valmis.” See jäi mulle aastateks meelde. Pea meeles, et pruut või naine peab end valmis seadma.

Ettevalmistust on kirjeldatud salmis 8: *"Talle on antud, et ta riietuks säravasse puhtasse peenlinasesse. See peenlinane on pühade õiged seadmised."*

Tahan natuke sellest rääkida. See peenlinane, millest pruudi kleit on tehtud,

koosneb pühade õigest elukorraldusest. Kui meie Jeesuse, Päästja ja Issanda usu läbi vastu võtsime, anti meile Tema õigsus. Kui Talle elame, peab see ilmnema meie elus.

See õigsus, millest siin räägitakse, pole meile antud õigsus, vaid see on tegude läbi ilmnev õigsus. Tema pruudikleit on tehtud õigetest seadmistest. See tõstatab küsimuse: kas meil on piisavalt materjali korralikuks pulmaleidiks?

Ükski pruut ei abiellu ju päevitusriietes. Pruutkleit on ikka täispikk kleit. Vajame niisiis pruudi riietust, mis koosneb õigest elukorraldusest. Matteuse 5:16 ütleb Jeesus, et las su valgus paista, nii et kõik seda näha võiksid.

Tihti arvame, et valguse näitamine on passiivne, et see lihtsalt tuleb esile, kuna oleme kristlased. Kui aga loed selle salmi lõpuni, öeldakse seal: *"Nõnda paistku teiegi valgus inimestele, et nad teie häid tegusid nähes ülistaksid teie Isa, kes on taevas."*

Meie valgus paistab heade tegude läbi, mida me teeme. Kui pole häid tegusid, pole ka

valgust. See on meie teine tunnistus, lisatasu selle eest ei võeta.

Tiituse 2:11-14: *"Jah, Jumala arm on ilmunud päästvana kõigile inimestele ja kasvatab meid, et me, öeldes lahti jumalakartmatusest ja ilmalikest himudest, elaksime praegusel ajal mõõdukalt ja õiglaselt ja jumalakartlikult, oodates õndsas lootuses täitumist ning suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse kirkuse ilmutumist. Tema on loovutanud iseenda meie eest, et meid lunastada kõigest ülekohtust ja puhastada endale pärisrahvaks, innukaks headele tegudele."*

Olen endalt tihti küsinud: miks Jumal ei sekku ega lõpeta seda ajastut ära? Mida Ta ootab? Vastus on alati sama: Tema oma erilise rahva pärast. See on, mille Jumal endale saab – oma rahva.

Peetrus ütleb 2. kirja 3. peatükis: *"Issand ei viivita töötust täitmast, vaid tema on teie vastu pikameelne, sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik jõuaksid meeleparandusele."*

Loomulikult ei räägita siin kogu inimkonnast, sest teame, et paljud ei tule meeleparandusele. Kuid mõistan, et see räägib pruudist. Jumal ootab, ootab ja ootab. Ta võiks ära viia need, kes on juba valmis, kuid Ta ei võta neid enne, kui kogu arv on täis.

Ma pole ise ametlikult presbüterlane, kuid usun jumalikku ettemääratusse. Ma ei usu, et Jumala jaoks saab taevast olema mingeid üllatusi. Meie jaoks on seal mitmeid üllatusi, siis kui Jumala armust ise seal oleme, et kohata seal kedagi, keda seal näha ei lootnud.

Ma ei usu, et Jumal kunagi seda ütleks: „Sind ma küll siin näha ei arvanud!” Usun, et Ta teab, kes tuleb. Ja Ta ootab seni, kuni nimekiri on täis.

Kuid see riietus, mida kanname, on tehtud peadest tegudest. Koguduses on alati olnud konflikt armu ja tegude vahel. Mõned pooldavad ainult armu, teised ainult tegusid. Kumbki eraldi on väga ühekskülgne. See kirja koht, mida lugesime, ütleb: *"Jumala arm on ilmunud*

päästvana kõigile inimestele..."

Kui aga vaatad lõppu: et oleksite innukad headele tegudele. See on õige kombinatsioon: arm, mille tulemuseks pole head teod, pole tõeline arm; ja heateod, mis ei sünni armust, pole tõelised heateod. Ei saa olla kas üks või teine, mõlemad peavad koos esinema. Sellest saab meile riietus.

Küsimus on: mis on need head teod, mida Jumal ootab? Sellele võib anda pika vastuse, kuid tahan vaadata paari kohta 1. Timoteose kirjast. Kõigepealt sellest, mis on head teod meeste jaoks? Pärast seda vaatame, millised on head teod naistele.

1Tm 3:1: "*See on ustav sõna. Kui keegi igatseb ülevaatajaametit, siis ta igatseb üllast tööd. Ülevaataja peab siis olema laitmatu: ühenaise-mehe, kaine, mõõdukas, kombekas, külalislahke, osav õpetama, kes ei ole joomar ega kakleja, vaid leebe, rahu-püüdlilik ja rahahimuta, kes oma peret hästi juhatab ja kelle lapsed elavad kuulekuses ja kõigiti väärilt.*"

See on väike nimekiri õigest elukorraldusest. Lähme edasi naiste juurde 1. Timoteose 5. peatükis. Teatud asjad on samad. Salmides 9 ja 10 räägitakse kristlikest lesknaistest, kelle eest hoolitseb kogudus.

Kui paljud kogudused Ameerikas on võtnud tänapäeval lesed oma hoole alla? Mis on juhtunud? Alkogudus võttis vastutuse oma leskede eest teatud tingimustel, mille Paulus siin ära toob: "*Leskede hulka loetagu see, kes on vähemalt kuuekümnepäevane ning on olnud ühemeheline, kelle heade tegude kohta on tunnistajaid, olgu ta lapsi üles kasvatanud või võõraid vastu võtnud või pühade jalgu pesnud või viletsaid abistanud või otsinud võimalust teha mis tahes heategusid.*"

Neis kahes kohas, mida võid ise pärast uurida, on nimekiri peamistest heategudest meestele ja naistele. Küsime endalt: kas meie kogudused õpetavad ja praktiseerivad seda? Kas näeme selliseid häid tegusid toimumas tänapäeva koguduses?

Olgu siis karismaatilises, baptisti-, presbüterlikus või mis tahes kirikus. Millele keegi rõhu asetab?

Tahan tuua veel ühe otsustava kirjakoha Jaakobuse 1:27: *"Jumala ja Isa silmis puhas ja laitmatu jumalateenistus on..."*

Mis järgnevalt tuleb? *"... käia vaatamas vaeslapsi..."* See on nimekirjas esimene. Kui paljud kogudused siin maal teevad seda?

Edasi: *"... hoolitseda lesknaiste eest nende viletsuses ja hoida iseennast maailma poolt määrimata."*

Kasvasin usklikuna neli-püha koguduses, mitte küll lapsena, kuid alates sellest, kui usklikuks sain. Täna Jumalat nelipühilaste ja kõige selle eest, mida nad õpetasid! Kuid need, kellega mina koos olin, rõhutasid alati negatiivseid keelde: sa ei tohi juua, suitsetada, kinos käia jne.

Nad rääkisid kõike seda, kuidas end puhas hoida, kuid selles oli väga vähe positiivset. Nad ei hoolitsenud vaeslaste ega leskede eest, v.a mõned võrratud erandid, kuid need olid erandid.

Tahan teile öelda, et meie põhirõhuasetus ei ole piibellik. Kas meil pole vanemateta lapsi? Kas meil pole leski?

Meil on eriti palju üksikemasid. Olen mõnega natuke kokku puutunud – see on raske elu. Kui palju abi nad kogudusest saavad? Kes nende jaoks midagi panustab?

Alustame orbudest väljaspool USA-d. Arvatakse, et praeguseks on juba üksnes Aafrikas 10 miljonit AIDSi orbu. Mis sa selle suhtes ette võtad? Arvatakse, et kui AIDS Indias tõsiselt maad võtab, saab see arv Indias olema palju suurem.

Kas me organisatsiooni või üksikisikuna võtame midagi ette orbude suhtes? Kellele me selle probleemi jätame? ÜRO hooleks? Usun, et peab toimuma revolutsiooniline muutus meie suhtumises orbudesse, leskedesse ja lastesse.

Olen Gary't juba hoiatanud, et teen temaga siin väikese intervjuu. Paljud inimesed mõtlevad: mul on suur pere, mul pole Issanda jaoks aega, ma ei saa seda endale rahali-

selt lubada. Gary on elav näide sellest, kes toestab vastupidist.

Siin on Gary Bergel, teile kõigile tuttav palveorganisatsiooni IFA rahvusvaheline direktor. Mitu last teil Susaniga on?

„Meil on 10 last: 8 oma last ja 2 adopteeritud last, kes päästeti abordist. Nad on erinevatest rahvustest.”

„Mitu rahvust siin esindatud on?”

„Arvutasime, et meie peres on esindatud umbes 12 erinevast rahvust.”

„Teil on siis kodus palju riidu ja tülisid?”

„Ei.”

„Ei?”

„Meil on hetkel uued väljakutsed, sest esimest korda elavad koos teismeline poiss ja tüdruk. Kuid oleme näinud lapsi üksteist kaitsmas. Hiljuti näitas meie 17aastane poeg koolibussis koha kätte sellele, kes tema õde kiusas ja talle rassistlikke märkusi tegi. Ta ütles: kui sa ära ei lõpeta, kahetsed seda hiljem väga. Oleme näinud neid tõeliselt üksteise eest välja astumas.”

„Sellise suure pere kõrvalt pole sul Jumala riigi tööd aega teha, ega ju?”

„Ainult mõni tund nädalas. Tegelikult lahendas Issand selle probleemi, kui lasi meil uurida Aabrahami ja Saarai lugu. Ta ütles, et me ei eraldaks oma elu erinevateks osadeks. Tema näeb seda ühtse tervikuna ja kogu elu, mis on elatud Jeesusele, ongi teenimistöö.

Mul on kutsumine olla vahimees rahva pealinna müüridel ja sellega seoses kutsumine palveorganisatsioonis ja palveliikumises. Kuid tegelikult ei saa öelda, et see pole koos töötanud. Tunnen, et osa mu tugevusest palveliikumises on mu tugevus kodus ja olen täiesti veendunud, et kogen vähemal määral vaimseid rünnakuid, sest oleme saanud panustada sellesse töösse ja seega oleme välja kistud vaenlase haardest. Meie vastane peab tegelema Issanda endaga, kui ta meile kallale tungida tahab, sest Issand valvab meie kodu.”

„Mis nõu annaksid sa inimestele, kes kaaluvad, palju lapsi neil olema peaks?”

„Et nad saaksid vastuse Issandalt.”

„Hea vastus.”

„Tehke seda, mis Tema ütleb.”

„Aamen. Oled meile inspiratsiooniks, aitäh!”

„Nii nagu sina meile.”

Kutsun siia veel ühe inimese, Michael Kilgore'i. Tema on Derek Prince'i Teenistuse tegevdirektor. Ta on abielus Kereniga, kes on juhtumisi Bob Mumfordi tütar. Tal on selles küsimuses teine vaatenurk. Palun tal rääkida veidi mentorlussüsteemist, mida ta lastega tegelemisel oma kodus kasutab.

„17 aastat tagasi küsisime Kereniga teineteiselt keset armumisaega, mida me laste suhtes otsustame. Olime ühel meelel, et saame nii palju lapsi, kui Jumal meile annab. Meil on 2 enda last: 13aastane tütar ja 11aastane poeg. Tervislikel põhjustel me rohkem lapsi ei saanud, siis uurisime adopteerimise võimalusi, kuid see ei läinud läbi.

Viimase kahe ja poole aasta jooksul leidsime programmi, mis laseb lastel nädala meie

juures elada ja siis lähevad nad nädalavahetuseks koju ja sama kordub uuesti. See kestab niimoodi 6-12 kuud. Selle aja jooksul näitame oma usku tegudes. Räägime eelarvest, palvest, vanemate sõna väest, palvetame laste eest.

Väike poiss Benny pörnitses mind altkulmu ja ütles: „Jeesus ei tee midagi.”

Küsisin: „Benny, kas tahad, et me enam sinu eest ei palveta?”

Ta vastas: „Ei!”

„Kaks päeva enne seda, kui Benny koju läks, ja kuigi me olime Kereniga pingutanud, samuti meie tütar Abby, tuli meie poeg Derek ja palus Bennyga patuse palve ning Benny võttis Jeesuse vastu. Tänu Jumalale!”

„Mis nõu sina inimestele annaksid?”

„Soovitan teil järgida Issanda juhtimist ja ärge andke alla ega loobuge lootusest. Mida rohkem te tõde rakendate, seda rohkem seda teisse tuleb ja teist jällegi väljub. Kui oled palunud Jumalalt, et Ta sind kasutaks, kuid sa ei tunne seda, siis pole

sa tegelikult kogenud, mida Jumalal sinu jaoks varuks on, sest tunned väsimust, kui Jumal sind kasutab, tunned ennast "ärakasutatuna". Aitäh sulle, Derek."

„Aitäh!”

Teen midagi, mida ma tihti teen. Kui arvad, et lapsed on õnnistuseks, siis tõsta käsi! Miks teil siis nii vähe õnnistusi on? Kuidas sa sellele vastad?

Meil on eeskuju tões-
tamaks, et selle kallal tasub
tööd teha. Asi pole selles, kas
suudad, vaid kas tahad.

Enamik teab meie pere
lugu, kuid 1928. aastal, 70
aastat tagasi, võttis mu esi-
mene abikaasa enda juurde
väikese sureva juudi beebi
Tikva. Teised misjonärid
Jeruusalemmas ütlesid, mis
kasu on sellest võtta enda
juurde väike laps, kui peaksid
hoopis jutlustama.

Lydia oli pärit Taanist ja sai
kirju Taani kristlastelt, kes
väljendasid: me kujutame
ette, kuidas sa rahvahul-
kadele jutlustad.

Lydia pesi parajasti mähk-
meid, kui ta kirja sai, kuid

sellest esimesest sammust on
kasvanud välja perekond,
mille perepea ma olen ja Ruth
on mu kaaslane. Meil on
kokku 9 adopteeritud last,
kellest 6 on juudid, üks on
Palestiina araablane, üks ing-
lane ja üks aafriklane. Ruth
tõi kaasavarana veel kolm
juurde – kõik juudid. Kahe
peale vastutame 12 adopteeri-
tud lapse eest.

Kui vähegi mu graafikut
tead, siis ei saa öelda, et ma
Issanda tööga hõivatud
poleks. Arvan, et suudan teha
rohkem, sest tegin seda, mida
Issand tahtis. Paljud on võib-
olla juba sellest east väljas,
kuid mõelgem sellele: Piibel
ütleb, et lapsed on pärandiks
Issandalt ja ihusugu on tasu
Temalt.

Miks sa siis Issanda tasu
ära põlgad? Jumala armu
tagasilükkamine on üks tõsi-
semaid süütegusid.

Kui uurid Jaakobi ja Eesavi
lugu, siis näed, et Eesav oli
mõnus tegelane. Pikemalt
sellel ei peatu, kuid ta oleks
kindlasti kampa võetud. Jaa-
kob oli aga raske isiksus. Ma
ei arva, et ta suli oli, seda ei
saa öelda, kuid ta oli väga

terav, väga enesekeskne, väga järeleandmatu.

Aga Jumal ütles: Eesavit ma vihkasin, Jaakobit ma armastasin. Mis neil vahet oli?

Sellele on üks lihtne vastus 1. Moosese raamatus: Eesav põlgas ära oma esmasünniõiguse. See pahandab Jumalat, kui põlgame ära selle, mis Tema meile oma headuses andnud on. Siis saame Tema pahameele osaliseks.

Jaakobil oli palju vigu, kuid tal oli üks hea omadus: Ta tahtis seda, mis Jumalal tema jaoks plaanis oli. Ta kasutas selle saamiseks mitmeid erinevaid viise, kuid lõpuks ta saavutas selle. Mul on mure nende inimeste pärast, kes ütlevad: me ei saanud endale lapsi või palju lapsi lubada. Milline Jumal sul on? On sul Jumal, kes toitis kõrbes 40 aastat 3 miljonit iisraellast?

Võin öelda, et meil Lydiaga oli rahaga kitsas, kuid me ei nälginud kunagi. Oli aeg, mil ostsin žiletiteri ükshaaval, sest nii näis soodsam. Seega tean, mida tähendab, kui kõike ei jätku. Kuid ma pole

kunagi kahetsenud elukulgu, mille juurde Jumal mind tõi.

Pidin oma statistiku kaasa võtma, sest tänaseks on meil 12 last, 35 lapselast ja umbes 60 lapselapselast, isegi mõni lapselapselapselaps. Meil on veel 3 lapselapselast, kes abielluvad sel aastal.

Olen mures selle pärast, et sul oleks need head teod, mida sa Talle pulmapeol kannad.

Rõhutan veelkord: Jeesusele lähevad korda paganad, need, kelleni pole jõutud, kes pole koguduses, kes on jumalakartmatud. Oleme Jumala tahtes, kui püüame nendeni jõuda igal võimalikul viisil. Kuid Tema esmane hool, Tema süda on oma Pruudi juures.

Usun isiklikult, et jõuame täieliku ühtsuseni Jeesusega oma teenistuses, kui meil on esikohal Tema prioriteedid. See on uus mõte, ma ei ütleks, et see on ilmutus, vaid uus mõte, mille Jumal mulle on andnud.

DEREK PRINCE
1998

Viis küsimust Jumala kohta

Kui tulime Jaapanist viimaselt tööperioodilt poolteist aastat tagasi, siis kuu enne seda, kui lendasime Soome, tuli ühel hommikul riisipõldude vahel asuva Anani luterliku kiriku ette, kus me abikaasaga töötasime, keegi noormees jalgrattaga.

Ma olin oma kabinetis midagi toimetamas ja märkasin, et keegi tuleb jalgrattaga kiriku juurde. Kuna kirik on teistest majadest eemal, siis ei tule keegi sinna kogemata. Läksin kiiresti välja uksele ja küsisin, kas ta soovib tutvuda kristliku kirikuga?

„Jah, soovin.“

Ta oli sõitnud sealt mööda, näinud risti ja kirikut ning ta hea meelega soovis käia kristlikus kirikus. Läksime kirikusse. Tema läks mööda keskvahekaiku ja kiriku eesosas oli altari taga suur rist. Risti ees tegi ta seda, mida jaapanlased pühasse paika minnes teevad – plaksutas kaks korda käsi ja kummardas pea alla. See on austusavaldus.

Küsisin, kas Piibel on talle tuttav raamat? Ta ei olnud kuulnudki sellist sõna, ei tundnud ühtegi kristlast ega teadnud ristiusust mitte midagi. Võtsin kiriku riiulist ühe Piibli ja andsin selle tema kätte. Ta võttis, avas selle nagu jaapanlased ikka, meie jaoks lõpust, ja hakkas lugema 1. Moosese raamatut.

Varsti ütles ta, kulm kipras, küll see on keeruline. Mõtlesin, et selline alla kolmekümne mees on kindlasti harjunud lugema *mangasid*. See on jaapani koomiksiraamat. Tõin talle siis pühapäevakooli toast *manga*-Piibli. Ta avas selle ja ütles: „Vot, see on huvitav.“

Siis ta istus pühapäevakooli klassi tatamile ja luges kolm tundi liikumatult istudes esimest korda elus Piiblit. Pärast seda kolme tundi pani ta raamatu kinni ja esitas viis küsimust Jumala kohta.

Esimene küsimus oli: milal kristlaste Jumal magab?

Kui jaapanlane läheb shinto templisse, läheb ta läbi

värava, siirdudes elavate maailmast vaimumaaailma. Templi ees on 20-30 cm jäme köis, mida ta kiigutab ja selle otsas on kellad. Nii äratavad jumalad üles. Ta ei ole kindel selles, kas jumalad magavad ja nii ta üritab äratada jumalate huvi, et siin on nüüd väike inimene, kellel oleks väheke asja.

Millal kristlaste Jumal magab? Õnneks tuli mulle meelde, et Piibli 121. Psalmis öeldakse: „*Ei ta lase su jalga vääratada, ei su hoidja suku. Vaata, ei suku ega jää magama see, kes Iisraeli hoiab.*”

„Oo,“ ütles see mees, „kas kristlaste Jumal on tõesti selline, kes kunagi ei maga? On ta kogu aeg ärkvel? Kas tema juurde võib alati tulla?“

Teine küsimus. Olles esimest korda elus lugenud Piiblit, küsis ta: „Kus kristlaste Jumal on praegu? Kas ta on siin, selles kirikus, Soomes, või mõnes muus kohas?“

Räägitakse, et Jaapanis on 8 miljonit jumalat. Igale jumalale on püstitatud oma tempel. Sa ei saa jumalat

kohata kusagil mujal kui selle jumala templis. Kui sul on mingi probleem, haigus, näiteks maovähk, siis ei tohi sa minna sellise jumala templisse, kes ei tegele maksavähiga. Seetõttu on jaapanlastele lausa masendav see, et nad ei tea kunagi, millisesse templisse peab mingi probleemiga minema.

Kus kristlaste Jumal on? Avasime taas Piibli ja lugesime Jesaja 57:15: „*Ma elan kõrges ja pühas paigas ja rõhutute ning vaimult alandlike juures.*”

Jumal on Jumal, ta on taevas, aga samal ajal on ta ka Jumal, kes on seotud inimlikkuse ja inimestega.

Ps 121 öeldakse, et „*Issand on su hoidja, Issand on su varjaja su paremal käel*”.

Jumalat ei pea minema otsima templist või mäe otsast, või nagu jaapanlastel on Shikoku saarel 88 templiga palverännutee ja usutakse, et kui inimene käib neist igas templis vähemalt üks kord elus, ostab sealt pühi asju ja palvesedeleid, siis ta pääseb.

See 27aastane noormees sai pildi Jumalast, kes on väikese

inimese elu lähedal, keda ei pea minema kusagilt otsima, vaid kes on alati meie juures.

Kolmas küsimus: „Mis on kristlaste Jumala nimi? Kes ta on?“

Kuna Jaapanis on 8 miljonit jumalat, siis on nende jaoks tõeline peavalu mõelda igale jumalale teistest erinev nimi. Ma ei tea, kui palju kellelgi teist on lapsi, meil on neid neli, ja meie abielus üks naljakamaid asju on olnud mõelda igale lapsele nimi. Siis ei teadnud veel enne sündi, kas sünnib poiss või tüdruk, nii pidi igaks juhuks mõlemad nimed valmis mõtlema.

Meil on üks poeg, kelle nimi on Arni ja kui teda ootasime, elasime Austrias. Ma ütlesin oma naisele, et kui sünnib poiss, on see kindlasti üleannetu ja metsik, paneme talle nimeks Pirkka Perttuli. Kui ta siis teeb pahandust, saab kutsuda – Pirrrrkka Perrrrttuli, tule siia! Pole vaja teisi vägisõnu kasutada.

No nimeks sai siiski Arni Jaakko ja ei tulnud temast nii metsik poiss, kui arvasime.

Piiblist lugesime koos selle noormehega Jesaja sõnumit (9:5) lapsest, kes sünnib ja kelle nimeks pannakse „*Imeline Nõuandja, Vägev Jumal, Igavene Isa, Rahuvürst*“.

Ma väidan üksnes selle ühe piiblisalmi põhjal, et Jumal ise annab endale nime. Ta ei anna seda õigust meile. Jumal räägib endast kuni oma nimeni välja. See noor 27-aastane jaapani mees sai ühest piiblisalmist Jumala kohta teada rohkem kui kõiki-dest paganlikest uskudest kokku. Jumal jätab endale õiguse enese määramiseks kuni nimeni kaasaarvatult.

Shinto usundis ei ole Piiblitaoalist pühakirja, vaid kõik põhineb rahvapärimusel, seega põhimõtteliselt võib igaüks teha endale sellise jumala nagu tahab. Jaapanis korraldataksegi jumalate loomise kursusi, umbes nii nagu meil rahvaülikoolis seinakella tegemise kursuseid või paadiehituskursuseid.

Igaüks võib sellisel kursusel osaleda ja ma mäletan ühte noort ema, kes oli Mirja korraldatud toiduringis, kes oli osalenud sellisel kursusel ja ütles, et päris hea jumal tuli

välja. Ainult et temast polnud mingit kasu.

Piiblis määrab Jumal oma olemuse, oma isiksuse kuni nimeni. Ma ei tea kui raske oli see Maarjale ja Joosepile, kui naid said inglilt teada, et Maarja ootab last ja nad peavad panema talle nimeks Jeesus. Neil puudus võimalus panna ise oma esimesele lapsele nimi.

Jumal on väga täpne oma isiku suhtes. Me määratleksime Jumalat hea meelega mingil teisel viisil kui see, kuidas Jumal ise ennast määratleb. See jaapani noormees sai Piibli kaudu Jumala enda suust kuulda, mis on tema nimi. Mõni peatükk hiljem öeldakse Jesaja kaudu, et Jumala nimi on Immanuel, mis on tõlgituna – „Jumal on meiega“. Seegi avaldas noormehele muljet – Jumal on ligiolev.

Neljas küsimus: „Milline inimene kõlbab kristlaste Jumalale?“

Jaapani ühiskonnas peab inimene vastama teatud tingimustele, et jumalad teda vastu võtaksid. Tuleb täita

teatud usurituaale: palverännakud, ohvrid ja suitsutamine, esivanemate hingede teenimine, viia neile riisi, puuvilja jne. Selliseid inimesi jumalad aktsepteerivad.

Aga milline inimene kõlbab kristlaste Jumalale? Lugesime Joh 3:16 väikest evangeeliumi – sellega sain ka esimest korda kuulutada talle evangeeliumi – *Nii on Jumal maailma armastanud*, ka seda buddha-usku noormeest, et iga inimene on Jumala jaoks kallihinnaline ja tähtis, nii et ta andis oma Poja.

Lugesime Psalmi 139. Külalaps mäletate seda võimast kirjeldust inimese väärtusest Jumala ees. Me lugesime selle koos tervikuna, aga loen siit vaid mõned salmid: „*Sest sina valmistasid mu neerud ja kudasid mind mu ema ihus. Ma tänan sind, et olen nii kardetavalt imeliselt loodud. Imelised on sinu teod, seda tunneb mu hing hästi. Mu luud ei olnud varjul sinu eest, kui mind salajas loodi, kui mind maa sügavuses imeliseks kooti. Su silmad nägid mind juba mu eos ja su raamatusse kirjutati kõik päevad, mis olid määratud, ehk*

küll ühtainustki neist ei olnud olemas. Ent kui kallid on mulle sinu mõtted, oh Jumal! Kui väga suur on nende arv! Kui ma hakkaksin neid ära lugema, oleks neid rohkem kui liiva. Kui ma ärkan, olen ma alles sinu juures” (Ps 139: 14–18).

Kui sa tänasest õhtust midagi muud ei mäleta, siis jäta meelde see. Vaata, millisele järeldusele Taavet tuli! Ta ei ütle, et ma usun, et Sa oled minuga, vaid kõige selle kaudu, mida ta on Jumalast õppinud ja kui ilus on Jumalaga koos olla, tuleb välja sügav teadmine, et Jumal on temaga. Jumal on sinuga! Selle toel on hea elada.

Viies küsimus. See 27-aastane buddha-mees küsis küsimuse, mida on küsinud iga inimene igas kultuuris mingil hetkel. Ta küsis: „Mis minust saab, kui ma suren? Mida Jumal teeb surnutega?“

Budism ei anna vastust küsimusele surmast. See on väga sünge maailmapilt lõputu uuestisündimisega ja ringlusega. Kui tahad osaleda maailma kõige süngemal

sündmusel, siis mine budistlikule matusele. Seal korraldatakse lõplik hüvastijätt. Seda noormest rõhus küsimus, millele religioon vastust ei anna.

Avasime Piiblis Johannese evangeeliumi 11. peatüki ja lugesime sealt 2. salmi. Jh 11:25-26: „*Jeesus ütles talle: „Mina olen ülestõusmine ja elu. Kes minusse usub, see elab, isegi kui ta sureb. Ükski, kes elab ja usub minusse, ei sure alati seks.”*”

Surmast võib pääseda eluga. See oli tolele noorele budistimehele silmi avav tõsiasi. Surmast võib pääseda eluga.

Meie jumalateenistus on pühapäeviti 10.15 ja ma kutsusin ta sinna. 99,99% inimestest, keda esimest korda kutsutakse jumalateenistusele, ei tule sinna. Kõik vaid noogutavad viisakalt ja ütlevad: „Kui võimalik, siis tulen.“

Aga üllatus oli suur, kui see mees tuli oma jalgrattal pühapäeval kell 10.15 kiriku juurde ja astus sisse. Ma andsin talle Piibli ja laulu-raamatu. Ütlesin, et me laulame siin ja mees oli väga

õnnelik, öeldes, et ta on kõva karaokemees ja talle meeldib laulmine. Laulis kõva häälega noodist mööda, aga innukalt.

Kaks korda jumalateenistuse ajal ta nuttis. Esimene kord siis, kui pärast jutlust meie kahekümneliikmeline kogudus tõusis püsti ja luges usutunnistuse. Ja sellel kohal, kus kogudus ütles, et ma usun ihu ülestõusmist ja igavest elu, tulid tal pisarad silma. Teine kord oli see siis, kui kogu kogudusega palvetasime Meie Isa palvet. Ta nuttis kogu palveaja.

Kui siis pärast jumalateenistust olime kohvilauas, küsisin temalt, mis teda jumalateenistusel nutma ajas. Ta ütles, et esimest korda elus oli tal jumalateenistuse ajal tunne, et nüüd tõepoolest keegi kuuleb. Siiani oli tal palvetades oma jumalate poole olnud alati mingi ebakindlus, kas keegi teda kuuleb.

Ma usun, et see oli tärkav Jumala Püha Vaimu töö tema elus. Ta sai eelmaitse sellest, kuidas elada koos sellise Jumalaga, kes tõepoolest kuuleb palveid, kes tegelikult tuleb meie juurde, käib koos meiega ja hoolib meist.

See mees sai esimest korda elus kuulda evangeeliumi. Ma mõtlesin, et üks Jumalaga koos käimise rõõmus pool on see, et me saame hoida kinni evangeeliumi ainulaadsusest ja loota sellele, et evangeelium sünnitab päästvat usku kogu maailmas. Seetõttu tuuakse kirikutes esile Kristuse ainulaadsust, sest tema on see, kes päästab.

Me ei tea, mis temast sai hiljem, kas ta käib Jumala teel. Aga me teame seda, et tema südamesse külvatud Jumala Sõna seeme teeb kindlasti seda, milleks ta sinna on külvatud. Jumala ajal, millal iganes see on, aasta, kümne või kahekümne aasta pärast, ühe vanaema puhul lausa 73 aasta pärast – leiab ta tee Kristuse juurde.

Sellised tervitused Anani kogudusest noorelt mehelt, kes küsis viis küsimust Jumala kohta. Milliseid küsimusi sina küsid ja milliseid vastuseid sa ootad? Meil on Jumal, kes meelsasti vastab.

ARTO HUKARI
misjonär Jaapanis

Joseph Kony

Joseph Kony oli üks tõeliselt paha mees Aafrikas, Uganda põhjaosas. Ta alustas kodusõda Uganda valitsuse vastu ja hakkas röövima väikesi lapsi, mõni neist 10 – 12 aastat vana. Ta sundis lapsi sõdima oma poolel, koolitades nad võitlejateks.

Mõnikord võttis ta kaks venda ja sundis ühe teist maha laskma. Kui nad keeldusid, siis löikas ta neil käe otsast. Ta võttis külast naisi, kes olid rääkinud halba Kony jõukude kohta ja neil lõigati huuled ära.

Ta tappis tuhandeid inimesi ja nii palju lapsevanemaid, et Põhja-Uganda oli täis väike-seid orbusid, kes elasid tänavatel ja nälgisid.

World Challenge'l oli eesõigus minna sinna ühiskonda. Esimese asjana me tõime neile toitu, sest nad olid nii näljased. Siis hakkasime neid aitama mitmel erineval viisil. Palvetasime nende eest, palvetasime tervenemise pärast, tõime neile toitu ja meditsiinvahendeid. See oli aastaid tagasi.

Jätkasin nende Põhja-Uganda alade külastamist ja ma nägin seal midagi, mis mind häiris. Olnud 20 aastat jätkanud igapäevase toiduabi programmiga, nägin ma, et lapsed, kes olid kasvanud suureks, osalesid selles toiduabi programmis. Kui nad olid ise saanud lapsed, siis ka need tulid toitu saama: see oli jätkuv, katkematu vaesus. Paranemist ei olnud.

Nad elasid edasi, nagu ÜRO ütleb, äärmise vaesuse piiril, teenides alla ühe euro päevas. Siis pani Püha Vaim midagi mu südamele. Mitte üksnes aidata neid, kes on vaesuses või kuulutada neile evangeeliumi, vaid tuua ka muutus sellesse ühiskonda.

Kui ma alustasin seal tööd, oli mul neli last. Siis ma mõtlesin, et kui keegi koputaks iga päev mu uksele ja tooks mulle kotitäie toitu ning kui mu lapsed oleksid näljas, siis oleksin ma neile ääretult tänulik.

Aga ma mõtlesin ka, et parema meelega tahaksin neid ise toita. Tahaksin ise

osta neile kooliriided ja muud koolitarbed.

Vaesuse põhiprobleem ei ole üksnes füüsiline või rahas mõõdetav. See on lootusetuse probleem. Inimesed peavad omama lootust. Ma mõistsin, et ei piisa, kui paneme plaastri vaesuse peale, vaid me peame vaesuse hävitama.

Ja mul on sulle häid uudiseid – just praegu, kui ma siin sinuga räägin, üle 180 000 inimese Põhja-Ugandas on pääsenud vaesusest, nad ehitavad kirikuid, loovad farme ja uusi koole ning Püha Vaim vabastab inimesi. Ja vaesus kaob.

Sadadel tuhandetel inimestel on rõõm, et nad võivad ise endaga toime tulla ja nad kiidavad selle eest Jeesust. Nad olid näljas ja lootusetu, nälginud orvud jooksid tänavatel. Aga kui saaksin sind täna viia Põhja-Ugandasse, siis näeksid seal kasvavaid talusid.

Üks asi, mida sa ilmselt ei näeks, on lastekodud. Miks mitte? Me armastame lastekodusid. World Challenge on rajanud palju lastekodusid. Üks asi aga, mille üle olen tõeliselt õnnelik, on see, et me oleme ka palju lastekodusid

sulgenud, kuna me õpetame kohalike koguduste inimesi lapsi adopteerima.

See nägemus on haaranud kohalikke kogudusi ja palju orbe on adopteeritud kristlaste kodudesse. Nii ei pea me enam lastekodusid rahastama ja võime minna teistesse abivajavatesse piirkondadesse maailmas, et alustada seal sama protsessi.

Praegu teeme samasugust intensiivset tööd 16 erinevas riigis. Püha Vaim on andnud meile nägemuse tuua lahendus vaesusele nii, et see oleks kättesaadav igas vaeses ühiskonnas kogu maailmas.

Järgmise aasta jooksul on meil võimalus laieneda 16 riigist 24. Näiteks Kongo Demokraatlikku vabariiki, kus praegu on Ebola viirus, Laosesse Kagu-Aasia riikidest, kus põrandaaluseid kogudusi kiusatakse taga, aga me näeme tuhandeid saavat päästetud.

Me näeme Jeesuse südant, kuidas ta armastab neid kõige vaesemaid ja ma tean ka sinu südant.

GARY WILKERSON

2019 Soomes

